

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stručný prehľad histórie spolku
Modrého kríža v Trebejove
- Vianočný vínš
- čítam - čítaš - čítame...
- Manželské večery
- Svetlo, ktoré sviati v temnote
- Kvíz
- Poznáme zmysel Vianoc?
- Rozhovor s Emiliou Mihočovou,
šéfredaktorkou časopisu Evanjelický Východ
- Rozpis služieb Božích

Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočiniť kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. Jzaiáš 9:5

Čo je podstatou pravých skutočných Vianoc?

Čítala som krátku správu o nejakej rodine z Číny, ktorá žije na Slovensku už 15 rokov. Nie sú kresťania, ale slávilí svoje čínske slávnosti. Keď začali ich deti chodiť do školy, priniesli domov správy o Vianociach, a tak sa aj oni pripojili a oslavujú naše Vianoce: stromček, darčeky, kapustnica, medovníčky, rezeň a šalát. Uvedomila som si, že aj pre tisíce Slovákov sú toto Vianoce.

Jedna dievčina mi hovorila, že nikdy nemala rada Vianoce. Doma nikdy o Bohu nehovorili, a keď sa na to opýtala, povedali jej, že to sú len také rozprávky. O Ježiškovi vedela, že nosí darčeky a nič viac. Vianoce boli pre ňu časom stresu a hádok rodičov a tvárenia sa, že je všetko v poriadku aspoň pri štedrovečernom stole, ale stále jej chýbal zmysel – podstata Vianoc. Raz, keď ako dospelá na Vianoce vošla do kostola, prvýkrát počula, že sa vlastne oslavuje narodenie Pána Ježiša. Až vtedy je začali Vianoce dávať zmysel. **Vianoce bez Ježiša nemajú zmysel, sú prázdne, nič im chýba. Je to ako banka bez peňazí, ako obchod bez tovaru – nemá to zmysel.**

Dobrá správa – evanjelium je, že Vianoce majú zmysel, keď vieme, že Dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný; na Jeho pleciach spočiniť kniežatstvo, Jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.

Kľúčovým slovom v tom texte nie je, že sa narodilo dieťa alebo že bol daný Syn, ale **kľúčovým slovom je: nám.** Vianoce začnú mať zmysel vtedy, keď pochopíme a uveríme, že pre nás, kvôli nám sa Pán Ježiš narodil, ponížil sa, vzdal sa slávy a vzal na seba podobu malého dieťaťa, aby sa stal našim – mojím Spasiteľom. Aj anjeli

zvestovali pastierom: Narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. Nájdete dieťa... Aj v našom texte je akoby paradoxné – protirečivé spojenie: dieťa – Pán.

Priznám sa, že ma hnevá, keď ľudia hovoria o Ježiškovi, prajú si bohatého Ježiška, alebo sa pýtajú, čo nám Ježiško prinesie, ale aj spojenie Pánbožko, božičku ma hnevá. Keď som o tom naposledy hovorila s jednou veriacou sestrou, tak mi vysvetľovala, že ak my - Slováci máme niekoho radi, tak používame zdobneniny, že je to prejavom lásky. Znie to síce ako pravda, ale nie je to pravda. Zdobneniny používame, keď hovoríme s dieťaťom. Keď niekto používala zdobneniny a hovorí s dospelým človekom, vyznieva to čudne až smiešne. Predstavte si, že by ste mali tú česť a pozvali vás na oslavu narodenín anglickej kráľovnej Alžbety II. Prvá najťažšia vec by bola, čo jej máte priniesť ako dar – veď všetko má, a druhá vec, ktorú by ste riešili by bola, ako s ňou môžete hovoriť – ceremoniál. Určite by vám ani nenapadlo, rozprávať s ňou ako s malým dieťaťom, (veď aj ona bola drobným milučkým bábätkom) tak prečo to robíme voči Pánovi Ježišovi?

Prečítala som si texty našich vianočných piesní, ktoré máme v spevníku, a musím vám povedať, že ani raz tam nie je použité pomenovanie Ježiško. Hovorí sa o dieťatku, ale jedným dychom sa pridáva Pán, Kráľ, Spasiteľ, Ježiš. Aj v tej najznámejšej vianočnej piesni: Tichá noc, v treťom verši v našom spevníku je: v Ježiši – Dieťati, Boh sa láskave usmieva nám...

Pán Ježiš sa narodil ako dieťa, ale my s Ním a o ňom hovoríme ako o Pánovi Ježišovi Kristovi.

(Pokračovanie na strane 2)

Viete o tom, že...

... jeruzalemský chrám mal niekoľko podob?

Zerubábelov chrám (druhý chrám)

Počas obdobia, keď boli Židia v zajatí v Babylónii, bol aj Jeruzalemský chrám v ruínach. Nepracovalo sa na opravách hradieb mesta, a nebolo nikoho, kto by sa pokúsil opravovať múry zrúcaného a vypáleného chrámu. Z knihy Nehemiášovej vieme o tzv. Kýrovom edikte vydanom v roku 537 pred našim letopočtom, ktorý dovoľoval židom vrátiť sa z Babylonského zajatia a začať s opravou hradieb mesta Jeruzalema. Židia sa vracali do Izraela viackrát. Jednu veľmi početnú skupinu viedol aj muž menom Zerubábel. Niektorí bádatelia tvrdia, že bol vnukom Jójákina za ktorého Jeruzalem a chrám zničili.

Jeho príchodom sa začala stavba chrámu. Bolo však potrebné najprv odpratáť trosky, potom postavili obetný oltár a nakoniec položili základný kameň chrámu. Opisuje to kniha Ezdráš, 3. a 4. kapitola. So stavbou začali ešte v roku 537 pred Kristom, ale museli ju na chvíľu prerušiť a potom pokračovali v roku 520. Už pri položení nových základov bolo jasné, že nový chrám sa nebude dať porovnať s chrámom kráľa Šalamúna, ale to neodradilo mnohých aby sa z neho tešili.

Čo sa týka vybavenia chrámu, máme dosť málo informácií. Vieme, že v chráme už nebola truhla zmluvy, tá sa počas Babylonského zajatia

stratila. Namiesto desiatich Šalamúnových svietnikov tam stál len jeden sedemramenný, nazývaný menora. Vo svätyni svätých ostal len kameň, na ktorom stála truhla zmluvy, zachovala sa nádoba s mannou a Áronová palica. Chrám mal postavený stôl, kde sa ukladali chleby, a kadidlový oltár.

Napriek tomu, že bol podstatne skromnejší, stál dlhšie, ako Šalamúnov chrám. Ak započítame, že ho Herodes Veľký iba generálne opravoval, tak Zerubábelov chrám stál skoro 500 rokov.

Jedno veľmi ťažké obdobie prežil druhý chrám v rokoch 175 – 163 pred Kristom, keď grécky panovník Antiochus Epifanes IV. odniesol posvätné veci a nádoby z chrámu, a postavil tam pohanskú sochu, ktorej sa prinášali pohanské obete. Pre zbožných židov to bola ohavnosť, a tak sa začala vzbura pod vedením Makabejskej rodiny (Makabejské povstanie). Židom sa podarilo oslobodiť Jeruzalem, a v roku 164 pred Kristom chrám nanovo vysvätili. Na základe tejto udalosti Židia svätia dodnes sviatok CHANUKA. Obvodné múry chrámu prebudovali na kvalitnú pevnosť, ktorá potom 3 mesiace odolávala Pompeiovmu obliehaniu v roku 63 pred Kristom. Nakoniec Jeruzalem padol a Židia sa dostali pod nadvládu Rimanov. Chrám a ani mesto však neboli až tak zničené.

Herodesov chrám (tretí chrám) v ďalšom čísle.

Jaroslav Petro

(Pokračovanie zo strany 1)

Takže ak rozmýšľame o podstate Vianoc, musíme rozmýšľať o tom, kto je podstatou Vianoc, a to je Pán Ježiš, ktorý má v našom texte zvláštne mená.

Predivný radca – čo si pod tým predstavíte? Na prvé počutie možno, nejakého učeného muža, ktorý stojí vedľa kráľa a radí – poznáme to z rozprávok.

Ak by som to mala preložiť do dnešnej bežnej slovenčiny, tak by to slovo predivný bolo: úžasný, skvelý poradca. Akú máte skúsenosť s tým, že ste chceli niekomu poradiť? Ak ten človek sám neprišiel za vami a nepožiadal vás o radu, väčšinou sú vaše rady odmietané. Mnohí berú rady ako kritiku a preto sa bránia, aby im niekto radil. Začína to výchovou. Zaujalo ma zistenie detských psychologov, že dnešná výchova detí je viac o tom, čo deti nemajú robiť, ako o tom, čo a ako môžu a majú robiť. Ak sa deti nenaucia počúvať a prijímať rady, veľmi ťažko to urobia v puberte a ťažko v dospelosti. Naučia sa žiť nezávisle od Boha a nebudú potrebovať Jeho rady, musia prísť na to sami. Mala som tú možnosť spolupracovať na jednom projekte, ktorý pomáha dospelým deťom z detských domov začleniť sa do normálneho života. Tieto deti majú najväčší problém dať si poradiť a požiadať o radu. Naučili sa, že na všetko musia prísť sami.

Pán Ježiš je úžasný poradca – znamená to však pre nás, že potrebujeme priznať, že si nevieme rady s mnohými situáciami v našom živote, vo vzťahoch v manželstve, vo výchove, v širšej rodine, v práci. Božie Slovo nás uistuje: Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po

ktorej kráčať máš, **radíš ti chcem** a moje oko bude bdieť na tebou. (Žalm 32:8) Pán Ježiš je úžasný poradca, no my sa musíme pokoriť a priznať, že potrebujeme Jeho radu, Jeho vedenie vo svojom živote.

Mocný Boh – Pánovi Ježišovi bola daná všetka moc na nebi aj na zemi. Nie Ježiško, ale Pán neba a zeme. Potrebujeme zmeniť svoj pohľad a vidieť majestát – veľkosť Pána Ježiša. Je mocný Boh, ktorý naozaj môže všetko – ako to vyznáva Jób (Jób 42,2).

Otec večnosti – otcom sa stáva ten, komu sa narodí dieťa. V židovstve otec Abrahám – počiatok nového rodu. Pán Ježiš je počiatkom nového rodu Božích detí. Kto má Syna Božieho, má život, kto nemá Syna Božieho, nemá život. Večnosť nie je časový údaj, skôr kvalitatívny.

Knieža pokoja (vládca) – ten, ktorý vlastní pokoj. Dáva pokoj tam, kde ľudia stoja o jeho radu a dajú sa ním viesť. Kde jeho niet, tam nie je pokoj, práve naopak. Podľa nepokoja môžeme vedieť, že sa dejú veci nie podľa Božej vôle.

Vianocami všetko iba začína. Ak sa Pán Ježiš narodil pre mňa a pre teba, pre nás, a my sme sa narodili Jemu, tak aj Vianoce bez snehu, bez darčiekov, bez blízkych a milovaných ľudí majú zmysel.

Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočívne kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.

Mgr. Anna Linkeschová

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Pomaličky sa bliži koniec roka 2013 a ja Vás chcem, bratia a sestry, poprosiť, aby ste si nezapli vyrovnať cirkevný príspevok vo výške 12,- eur a zbierku na opravu kostolov 16,60 eura. Vopred ďakujem.
- ⇒ Oprava strechy Obišovského kostola teraz pred zimou nevyšla. Majstri nemali skôr voľno a potom už nebol celkom vhodný čas. Takže sa to prekladá na jar.
- ⇒ Budúci rok rozmýšľame nad bohoslužbami, ktoré budú pre celé rodiny. Chceli by sme, aby si tam našli niečo mladí i starší, ale aby tam bolo niečo aj pre deti, či dorastencov. Bývali by poobede raz za čas a striedali by sa vo všetkých dedinách.

Marlenka

Ingrediencie:

30 dkg hladká múka
4 celé vajička
20 dkg kryštálový cukor
4 PL med
1/2 prášok do pečiva
1 Hera
plnka:
1 sladené salko
25 dkg maslo

Postup:

Vajcia, cukor a med varíme nad parou. Po rozmiešaní pridáme Heru a varíme, kým zmes zhutne a bude pekne hladká. Odstavíme, necháme vychladnúť, pridáme múku rozmiešanú s práškom do pečiva. Premiešame a cesto rozdelíme na 5 dielov (je redšie). Každý diel cesta natenko natrieme na papier na pečenie a upečieme. Pripravíme si plnku: Salko varíme dve hodiny vo vode celé neotvorené. Po vychladnutí ho vymiešame s maslom. Upečené cestá natierame plnkou a skladáme na seba. Koláč okrajeme a kraje posekáme alebo pomrvíme a posypeme vrch koláča, ktorý sme tiež natreli plnkou. Navrch môžeme použiť aj opražené lieskové oriešky. Kto má rád vložky z gaštanov alebo mandle, môže posýpať aj nimi.

Blahoželáme!

1.1.2014 – 31.3.2014

60 rokov

František Bašista, Kysak 68
Jozef Ilenin, Lemešany 364
Viera Martonová, Kysak 155

65 rokov

Jozef Brincko, Drienovská Nová Ves 158
Ján Kostelník, Kysak 26
Emília Šimočková, Drienovská Nová Ves 68

70 rokov

Rastislav Eštvaník, Kysak 22
Ján Ferenc, Obišovce 79
Elena Galdunová, Drienovská Nová Ves 133

75 rokov

Ludmila Ivančinová, Drienovská Nová Ves 92
Alžbeta Káčerová, Kysak 100

80 rokov

Veronika Štofánová, Suchá Dolina 51

85 rokov

Imrich Gajdoš, Drienovská Nová Ves 36

95 rokov

Mária Tkáčová, Obišovce 29

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Ak by sme mali vysloviť prvé slovo, ktoré nám napadne pri počutí slova „čas“, hádam všetci by sme povedali - „beží.“ Čas beží a čím som starší, zdá sa mi, že dokonca zrýchľuje. Povinnos-

„Imidž je nanič“

ti a termínov pribúda a čas sa kráti. Ozaj nie je jednoduché nájsť si v ňom miesto na duchovné veci. Niečo podobné cítia aj naši konfirmandi, a preto sme si čas spoločne našli a stretli sa ďaleko od našich povinností, v peknom prostredí Gemera - Rožňave.

Druhá a posledná konfirmandská „víkendovka“ tohto roku sa konala od 11. do 13. októbra v Rožňave. Tamojší brat farár nás privítal a poskytol nám veľký komplex, ktorý sme naplno využili. Keďže bolo ešte pomerne teplo, veľa času sme trávili na čerstvom vzduchu, ale ani telocvičňa neostala nedotknutá. Konfirmandi si okrem už dobre poznanej výuky užili aj množstvo hier a zábavy. Každý večer sme okorenili bohatým programom a venovali sa aj vážnejším témam, avšak cieľeným pre mladšiu vekovú skupinu. Hovorili sme o jednom cudzom slove, ktoré si už našlo miesto v našom slovníku - „imidž.“

„Imidž je na nič.“ Zaujímavá fráza, ktorú by sme čakali skôr v súvislosti s reklamou na jeden nemenovaný nápoj a málokto by si pomyslel, že aj v Biblii sa podobná myšlienka vyskytuje. Dokonca na viacerých miestach. Dobrý príklad je text z 1. Sam 16:7, kde sa píše o tom, ako Boh poslal Samuela do Betlehema, aby pomazal jedného z Izaiovych synov za nového Izraelského kráľa. Keď Samuel uvidel Eliába, pekného, vysokého mládenca pomyslel si, že už našiel nového kráľa, no Pán Boh ho pokarhal: „Nehľad' na jeho výzor a na výšku jeho postavy; tohto som zavrhol, lebo nepozerám na to, na čo pozerá človek. Človek totiž hľadá na to, čo je pred očami, Ja však hľadím na srdce.“ Nie je to oslobodzujúce? Mnoho ľudí sa trápi kvôli svojmu výzoru, no Boh sa pozerá na naše vnútro a v tom hľadá záľubu.

„Čas beží“ a deň má len 24 hodín, tak teda skúsme ubrať z času stráveného pred zrkadlom alebo trápením sa kvôli nášmu výzoru a využime ho znamenitejšie.

VH

Večer modlitieb a chvál

Súčasťou každého mládežníckeho stretnutia sú aj chvály. Vyznávanie našej viery a túžob spevom a hudobnými nástrojmi. Z hľadiska „dôležitosti“ a miesta v programe mládežníckeho stretnutia ich môžeme prirovnať ku kázni. Je to veľmi dôležitý čas, kedy každý prináša svoj život pred Pána Boha jednotlivo a zároveň spolu ako spoločenstvo. Práve preto, sme sa rozhodli, že vytvoríme priestor na to, aby chvály nemuseli byť obmedzené na 5 či 6 piesní.

Našou túžbou je, aby večer modlitieb a chvál bol časom, kedy sa ľudia z celého zboru zídu, aby spolu tvorili spoločenstvo a chválili Pána Boha a spoločne sa modlili. Už od začiatku sme mu nechceli vystavať pevnú štruktúru, ale chceme dať priestor Duchu Svätému, aby nás počas toho času viedol. Každého jednotlivca, ktorý príde. V praxi to znamená, že ak počas chvál vnímate, že vám Duch Svätý niečo hovorí - či už prečítať niečo z Biblie alebo niečo povedať, sme pripravení počúvať.

Preto vás pozývame na večer modlitieb a chvál každú nedeľu o 18:00 v kostole, lebo chceme s vami tvoriť spoločenstvo, a aby sme spoločne mohli zažívať Božiu prítomnosť.

Vaša mládež

Nájdí 15 rozdielov

Ahojte deťúrence!

Je tu zima, prichádzajú Vianoce a asi sa už neviete dočkať stromčeka, koláčov, perníkov a... darčiekov! ☺ Je veľa vecí, ktoré vidíme a pripomínajú nám, že sú Vianoce. Avšak to najdôležitejšie nevidíme očami. A to je dar Boží pre nás, Jeho milosť.

Porozmýšľajte nad tým, ako by ste opisali lásku. Aká je, ako môžeme vidieť, že niekto má niekoho rád (môžete aj konkrétny príklad) a napíšte nám ☺

Blank lines for writing answers.

Stručný prehľad histórie spolku Modrého kríža v Trebejove

V Trebejove bol malý drevený kostol, pôvodne katolícky, ktorého existencia sa datuje písomne do r. 1733, ale ten schátral a zo zápisov z r. 1862 sa kostol spomína ako zbúraný.

Obyvatelia Trebejova sa v prevažnej miere v tom čase hlásili k evanjelikom a. v. a na služby Božie museli chodiť väčšinou pešo do Obišoviec, preto túžili mať vlastné bohoslužobné priestory. Datuje sa povolenie na stavbu nového kostola z r. 1902 ešte za Rakúsko-uhorskej monarchie, avšak finančné problémy a neskôr I. sv. vojna tento zámer spomalili. Zlá hospodárska situácia nútila ľudí hľadať si živobytie aj v Amerike. Tam sa dostal a neskôr duchovne obnovil aj J. Liška st., ktorý po návrate domov sa stal priekopníkom evanjelizácie, najprv v svojej domácnosti, neskôr aj v iných rodinách. Vzrastajúci počet obrátených ľudí, asi štyridsiatic, nútil rozmyšľať o výstavbe spoločných modlitebných priestorov.

Počiatky Modrého kríža začali v r. 1871 v Ženeve a neskôr sa rozšírili po Európe. Na Slovensku boli priekopníkmi sestry Royové, Ján Charvát a ďalší. Prvé zhromaždenie na Starej Turej bolo v r. 1890. Jedným zo základných cieľov spolku bolo zachraňovať opilcov, zachraňovať mládež aj dospelých pred morálnym úpadkom, najmä pred nemiernym pitím alkoholu, vychovávať ľudí ku kresťanskému životu a pracovať na zmiernení biedy. Svoju činnosť mal uskutočňovať prostredníctvom verejných prednášok, nedeľných škôl pre mládež a dospelých, rozširovaním kníh a časopisov, zriadením spolkovej miestnosti, starostlivosťou o chorých a zostarnutých, budovaním sirotincov a iných charitatívnych činností.

Činnosť spolku Modrého kríža na Starej Turej odbočka Trebejov bol riadený stanovami, ktoré boli schválené Krajským úradom v Bratislave dňa 4. 6. 1933. Každoročne sa konalo valné zhromaždenie spolku a vyhodnocovala sa jeho činnosť. Členstvo sa delilo na členov, čakateľov a čestných členov. Za predsedu spolku bol zvolený O. Buzga, tajomníkom bol J. Rudič. Z finančných zbierok členov spolku sa realizovala výstavba modlitebne, ktorá bola slávnostne posvätená 1. 9. 1935. Náklady na stavbu dosiahli cca 40 000 Kčs. V nových priestoroch sa rozbehla činnosť spolku ešte intenzívnejšie. Organizovali sa poobedňajšie biblické hodiny, na ktorých boli rozoberané texty z Biblie, pričom pri výkladoch sa pravidelne striedali hlavne starší členovia spolku. Fungovala detská besiedka, stretnutia žien a nácvik spevokolu. Členovia spolku sa snažili o úplnú abstinenciu od alkoholu.

Je treba povedať, že aktivity spolku boli trňom v oku nielen miestnemu krmárovi a domácim nepravnikom, ale bohužiaľ aj oficiálnej evanjelickej a. v. cirkvi v Obišovciach. V roku 1933 požadovalo presbyterstvo zboru, aby peniaze, ktoré Trebejovčania už vyzbierali na stavbu modlitebne, dali k dispozícii zboru, a tak zabránili výstavbe, pretože vraj hrozí

podmínovanie cirkvi Obišovskej, čo samozrejme, vtedajší kurátor filie odmietol. Treba zdôrazniť, že nikto z Trebejovských evanjelikov nevstúpil z cirkvi, a aj po vybudovaní modlitebne sa pravidelne zúčastňovali na službách Božích a prácach pre matkocirkvev.

Ohľadom Modrého kríža vydal vtedajší gen. biskup V. Čobrda 6. 12. 1944 „Cirkevno-vrchnostenské svedectvo“, ktorým úradne osvedčil, že spolok Modrého kríža nie je sekta, ani osobitná samostatná náboženská spoločnosť, ale je ev. a. v. vnútromisijný a abstinentný cirkevný spolok, patriaci do lona Slovenskej ev. a. v. cirkvi, stojaci pod dozorom, správou a ochranou tejto cirkvi. Jeho stanovky sú schválené politickou administratívnou i príslušnou cirkevnou vrchnosťou.

Zákaz činnosti a zánik spolku však nastal po zmene režimu. Dňa 22. 5. 1949 mimoriadne valné zhromaždenie odhlasovalo rozpustenie spolku a darovanie modlitebne Generálnej cirkvi ev. a. v. v Bratislave, čím sa budova zachránila pred znárodnením a zachovala pre bohoslužobné účely. Súčasne sa súhlasilo s uzáviermi gen. konventu ev. a. v. cirkvi na Slovensku zo 4.11.1948, že sa spolok Modrého kríža včleňuje do rámca cirkvi, ako jej vnútromisijný a abstinentný hnutie, a že sa pôvodné spolkové stanovky zrušia a vrátia politickej vrchnosti.

V roku 1992 na základe žiadosti o udelenie súhlasu Generálnej cirkvi, ako vlastníka budovy modlitebne v Trebejove, vtedajší gen. biskup P. Uhorskai udelil povolenie, aby užívateľ stavby Ev. a. v. cirkevný zbor v Obišovciach mohol uskutočniť jej rekonštrukciu. Po rekonštrukcii 1.9.1993 bol kostol posvätený dištriktuálnym biskupom J. Midriakom. Pristavila sa nová veža, do ktorej bol inštalovaný historický zvon z r. 1659 zo starej schátralej drevenej zvonice. Boli vymenené okná, upravená sakristia, postavil sa nový oltár, nový vchod do kostola, nová elektroinštalácia a kúrenie, ako aj nové elektrické ovládanie zvonu. Fasádu veže zdobí plastika od sochára a miestneho rodáka Dušana Dzureka. Rekonštrukcia prebiehala pod vedením Dušana Čopa, zástupcu dozorcú za pôsobenia seniora L. Fričovského. Náklady na rekonštrukciu predstavovali cca 65 000 Sk.

Po cca 20 rokoch bolo potrebné urobiť opravy, pretože v dôsledku sadania budovy veže došlo k prenosu zaťaženia veže na pôvodnú budovu a k poškodeniu vnútorných priestorov kostola. Musela byť odstránená časť muriva veže, následne opravená vnútorná vymurovka, neskôr výmena strešnej krytiny, nová vonkajšia omietka, výmena starej podlahy a možno v dohľadnej dobe bude potrebné vymeniť okná a lavice.

V Trebejovskom kostole sa pravidelne konajú služby Božie, vyučujú sa náboženstvo pre deti, biblické hodiny a sporadicky misijné podujatia.

Pôsobenie Modrého kríža v Trebejove trvalo cca 16 rokov, ale iste malo blahodarný vplyv na náboženský, kultúrny a sociálny život v obci. Treba dúfať, že súčasná generácia nadviaže na prebudenecké hnutie dedov a pradedov a nájde si v hojnejšom počte cestu do kostola.

-dl-

Mnoho očakávaní.

Vianoce sú spojené s veľkými očakávaniami. Deti čakajú darčeky. Dospelí čakajú darčeky, či nejaké obdarovanie. Niečo, čo nás prekvapí. Nahlas sa hovorí o tom, že to všetko čakáme od Ježiška. Nuž, kto ako. Čo čakáte od dieťaťa? Provokačná otázka, aby sme si uvedomili, že my s príchodom Vianoc očakávame druhý príchod Pána Ježiša Krista. Ak niekto chce a vníma Pána Ježiša, ako dieťaťko – iste by mnohí boli radi, keby zostal ako nemluvička – tak je to veľa starostí. Ale my vieme, že Pán Ježiš prišiel na svet, aby spasil čo zahynulo (Mt 18,11). Vyrástol a dokončil dielo pre ktoré prišiel, aby sme život mali a hojne mali. Zomrel za nás na kríži, ale aj z mŕtvych vstal a raz príde v sláve.

Drahi bratia a sestry, prajeme vám, aby ste prežili pozhnané Vianoce 2013 a v novom roku 2014 hojnosť Božej milosti.

Mgr. Jaroslav Petro, zborový farár,
Ing. Ján Brozman, zborový dozorca

Čítam - čítaš - čítame...

Kristovci

V druhej polovici novembra vychádza na slovenskom knižnom trhu ojedinelá publikácia. Kolektív autorov – Ľubo Bechný (fotograf a publicista), Emília Mihočová (šéfredaktorka mesačníka eVýchod) a Terézia Rončáková (docentka na Katedre žurnalistiky FF Katolíckej univerzity v Ružomberku) – vybrali dvanásť osobností, členov rôznych cirkví, aby s nimi hovorili o ich ceste viery a hľadani Boha.

Dvanásť konkrétnych životných postojov v hľadaní pravdy a nasledovaní Krista: lekár Karol Mika, emeritný arcibiskup Róbert Bezák, teológ Michal Valčo, Terézia Lenczová z hnutia Fokoláre, kazateľ Daniel Pastirčák, bibliograf Miloš Kovačka, šéfredaktor Štefan Hríb, kazateľ Ľudovít Fazeškaš, poslanec Branislav Škripek, riaditeľ evanjelizačného strediska Slavomír Slávik, spisovateľ Daniel Hevier a nedávno zosnulý farár Janko Grešo.

Týchto ľudí z rôznych cirkevných denominácií spája viera v Ježiša Krista, ktorého sa rozhodli vo svojich životoch nasledovať. Autori im dali meno „Kristovci“. Nie sú to nedeľní kresťania, ktorí po východe z kostola prepnú skrytý vypínač, aby sa zaradili do davu. Sú to ľudia, ktorí sa za svoju vieru nehanbia, a práve ňou naplňajú svoj životný príbeh.

Rozhovory sú doplnené profilovými fotografiami v čierno-bielom prevedení z autorskej dielne Ľuba Bechného, ktorý je zároveň iniciátorom projektu Kristovci. S grafikou sa pohral Daniel Jurčo, v súčasnosti študent dizajnu v Južnej Kórei. Evanjelická verejnosť ho pozná ako autora grafického dizajnu a fotografa mesačníka eVýchod. Evanjelický kňaz a zahraničný redaktor Katolíckeho týždenníka Martin Zikmund v anotácii ku knihe napísal: „Kniha Kristovci ma zaujala z

troch dôvodov. Jednak a predovšetkým preto, že poskytuje čitateľom celkom jedinečný sprievod na ceste zrelej, premyslenej a prežívanej viery. Za druhé, že tu vedľa seba hovoria a zdieľajú sa kresťanské osobnosti z niekoľkých kresťanských cirkví. Prává jednota cirkví sa totiž často deje naprieč jemnými vieroučnými rozdielmi, čo samozrejme neznamená, že oným rozdielom chýba akýkoľvek zmysel. Napriek tomu centrum viery, či už tam či onam, nemôže byť iné ako Ježiš Kristus, a preto je napínavé sledovať, ako sa kto k tomuto centru vzťahuje. A za tretie je nutné sa zmeniť, že podobný projekt sa zatiaľ v českých krajinách neuskutočnil, takže Slováci zase raz Čechov predbehli...“

„Svedectvo o viere nemožno vynucovať, ani sa nesmie stať chvastaním, či duchovným exhibicionizmom. Skôr má byť čímsi, čo prirodzene vyplynie zo životných postojov veriaceho. V tom vidím mimoriadnu hodnotu zámeru, ktorý stojí za knihou Kristovci. Portrétuje ľudí, ktorí svojim spôsobom života a svojimi postojmi nútia ostatných okolo seba pýtať sa, prečo žijú tak, ako žijú,“ napísal Ondrej Prostredník, evanjelický teológ a šéfredaktor mesačníka Cirkevné listy.

Publikácia je vhodným vianočným darčekom pre povzbudenie blízkych v duchovnom raste a potešenie zo života ľudí, ktorí to s nasledovaním Pána Ježiša Krista myslia vážne. Knihu rozhovorov Kristovci (13,90 €) si bude možné objednať na www.kristovci.sk, emailom: lubobechny@gmail.com alebo na tel. číslo: 0905345764. Zakúpiť sa bude dať aj v predajniach kresťanskej literatúry Patmos (Prešov), Kruh (Levice), Jonatán (Bratislava) a ďalších.

Emília Mihočová

Manželské večery

Teraz v decembri sa končí ďalší kurz manželských večerov, ktorý sme pripravili v našom zbere. Je to osem stretnutí venovaných predovšetkým vzťahom medzi mužom a ženou v manželstve. Pre tých, ktorí ste niečo také nezažili - nemá to formu biblickej hodiny, či nedeľných bohoslužieb, ale je to kurz, kde sa rozoberajú témy, ako budovanie pevných základov, umenie komunikácie, riešenie konfliktov, či sila odpustenia. Ak hovoríme o kurze, hovoríme o zapojení ľudí, ktorí sa týchto večerov zúčastnia. Začína sa to otvorením témy, po ktorej nasleduje čas venovaný otázkam, na ktoré si každý z účastníkov odpovie a potom to preberie so svojim manželom či manželkou, samozrejme v súkromí.

Takéto kurzy sa robia bežne vo svete a fungujú aj v mnohých cirkvách aj na Slovensku. Nie je to nejaký náš najnovší objav. Určite sme týmto spôsobom neobjavili Ameriku. Ale nakoniec, veď o to ani nejde. Nepotrebuje byť za každú cenu v niečom prvý. Niekedy stačí urobiť to, čo sa aj niekde inde osvedčilo a prinieslo požehnanie.

Raz som uvažoval nad tým, kam v dnešnej spoločnosti smeruje rodina a v duchu som si hovoril, že môžeme nadávať a sťažovať sa kam to všetko speje, ale to nič na veci nezmení. No cirkev je tu predsa na to, aby s hriechom, ktorý vo svete je, bojovala a nevzdávala sa. Ale ako? Napríklad i tak, že sa pokúsime niečo urobiť pre manželov a manželské páry, niečo, kde sa budeme venovať ich problémom a ich starostiam v spolunažívaní. Kto ste ženatí, tak určite viete, že je to niečo špecifické, čo sa v nedeľu v kázni asi rozoberať ani nedá.

V cirkvi stále opakujeme, že rodina je základom spoločnosti a že je dôležitá tá normálna klasická rodina, kde je muž a žena. Ale dnes už nestačí len o tom hovoriť. Dnes za takúto normálnu rodinu musíme bojovať. Je potrebné sa oveľa viac ozývať, ale aj pomôcť, ak sa dá. Preto aj takýto kurz, aj takáto iniciatíva, v ktorej sa aj náš cirkevný zbor musí angažovať.

Prednedávnom vyšiel nový šlabikár pre prváčikov, v ktorom sa učia deti v škole čítať prvé texty. Napodiv sa nedočítate o tom, že: EMA MÁ MAMU, alebo: MAMA MÁ EMU. Ale sú tam texty typu: **Ocko s nami už nebýva. Chodí k nám ujo sused. O chvíľu budeme mať nového ocka.** Úžasné nie? Myslím že nič lepšie nevystihne našu spoločnosť a situáciu v ktorej sa nachádza, ako takýto text v šlabikári prváčika. Aby si potom dieťa myslelo, že „ocko“ je niekto, kto sa pravidelne mení, síce nie tak často ako ponožky, ale aspoň tak často ako auto.

Trochu som to prehnal, ale urobil som to naschvál. Už aj to pomenovanie: „tradičná rodina“, znie veľmi zastaralo. Mladí majú pocit, už podľa názvu, že by to malo byť niečo modernejšie. Takže život bez sobáša, len tak na „hromádke“ sa už stáva bežnou záležitosťou. No modernejšie a pokrokovejšie je, keď žije žena so ženou alebo muž s mužom. Už sa o tom dočítate bežne v časopisoch, hovorí sa o tom v médiách. Pomaly a postupne, aby sme si na to zvykli, a keď už sa proti tomu nebudeme veľmi ozývať, začnú sa riešiť veci ako sobáš, výchova detí, adopcia...

Aj keď pravda je taká, že to nie je nič nové. Pokiaľ máme dobré historické pramene, tak Sodoma a Gomora boli známe takýmito vzťahmi. Myslím, že nemusím zdĺhavo rozpisovať, ako to celé skončilo.

Asi si nikto takýto scenár budúcnosti rodiny nepraje. Preto je potrebné aj niečo urobiť. A kto iný ako cirkev by sa v tejto veci mal angažovať? Chceli by sme preto i v našom zbere robiť niečo, čo pomôže rodinám, podporí rodiny, pomôže zvládať konflikty a problémové veci, ktorých v našich rodinách neustále pribúda. Je to vážna vec a vážne sa tým musíme zaoberať.

JP

Svetlo, ktoré svieti v temnote

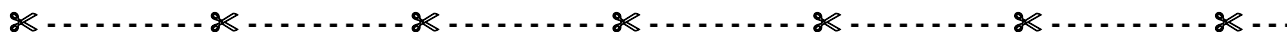
Raz večer som cestoval z Rožňavy autobusom do Rožňavského Bystrého. Predo mnou sedela mamička so svojim malým synom. Pravdepodobne sa vracali domov – mama z práce a jej syn zo škôlky. Tento chlapec sa už nevedel dočkať, kedy sa autobus pohne a my sa vydáme na cestu. Po chvíli sa tak stalo, a tento chlapec hľadel z okna a pozorne sledoval každé svetielko, ktoré videl. A akú mal obrovskú radosť, keď v oknách príbytkov objavil krásne žiariacu a farebnú svetelnú výzdobu. Malý chlapec si svojimi detskými očami všimol omnoho viac, ako mnohí prácou unavení cestujúci.

Milí čitatelia zborového časopisu, priatelia, máme podobnú radosť z narodenia Spasiteľa? Alebo sme unavení z rôznych činností, ktoré my ľudia spájame s týmito sviatkami? Možno nás vyčerpáva a stresuje, koľko toho ešte musíme stihnúť, navariť, nakúpiť, pripraviť, aby mohli prísť sviatky – ako zvykneme povedať. A možno často popri tom zhone a strese zabudneme na tú veľkú radosť. Pán Boh nám dáva svojho jediného Syna. Aj k nám prichádza Spasiteľ a Vykupiteľ, ten najvzácnejší dar, aký sme mohli dostať. Pán Boh sa skláňa vo svojom Synovi – Pánovi Ježišovi Kristovi k nám ľuďom.

Pán Ježiš je tým svetlom, ktoré dokáže presvietiť aj tú najväčšiu tmu. My sa snažíme pomôcť si rôznymi svetidlami, ktorých je v dnešnej dobe naozaj veľa. A niekedy aj napriek tomu máme pocit, že stále to miesto na dvore alebo v dome nie je dostatočne osvetlené. On jediný dokáže presvietiť a zmeniť tmu aj toho nášho života na svetlo. Napokon, evanjelista Ján v prologu svojho evanjelia píše: „V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. To svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila.“ (J 1,4-5). Podobne, ako si vyzdobujeme svoje domy a záhradky svetelnou výzdobou, ktorá žiari okolo, aj my žiarme. Žiarme ako veriaci ľudia v tomto svete. Žiarme radosťou z príchodu nášho Pána. Žiarme tak, aby aj ostatní videli na nás tú radosť, ktorú nám Pán dáva a ktorú so sebou prináša. Veď On je tým svetlom, ktoré svieti v tme a tma Ho nepohltila. Pán Ježiš nás svojím svetlom pozýva do onoho nebeského kráľovstva. Do kráľovstva svojho Otca.

Dovoľte mi zaželať nám všetkým, aby sme sa vedeli s takouto ozajstnou radosťou, akú mal ten chlapec v úvode, tešiť aj my z príchodu nášho Pána a Spasiteľa. Prežime požehnané Vianočné sviatky, a ja vám všetkým želim aj veľa Božieho požehnanie v novom roku 2014. Kristus, náš Pán, ktorý ožiaril Betlehenskú noc svojím príchodom, nech aj váš život osvetlí svetlom radosti, lásky a pokoja.

Peťo Székely

Milí dospeláci ☺

Odpovede na tieto otázky nájdete v prvých dvoch kapitolách Lukášovho evanjelia.

1. Z ktorej kňazskej triedy bol Zachariáš? _____
2. Na ktorej strane oltára sa zjavil anjel? _____
3. Aké meno určil anjel Zachariášovmu synovi? _____
4. Ako sa volal anjel? _____
5. V ktorom mesiaci prišiel anjel k Márii? _____
6. Ako dlho zostala Mária u Alžbety? _____
7. Čo sa stalo, keď Alžbeta počula Máriin pozdrav? _____
8. Akým prívlastkom Zachariáš označuje svojho syna? _____
9. Kde bol Zachariášov syn, kým začal verejne vystupovať? _____
10. Kto bol sýrskym vládárom, keď Augustus rozkázal vykonať sčítanie ľudu? _____
11. Z ktorého mesta pochádzal Jozef? _____
12. Ako sa volal človek, ktorý v chráme požehnal dieťa? _____
13. Z ktorého izraelského kmeňa bola prorokyňa z textu? _____
14. Koľko rokov mal Ježiš, keď sa stratil v Jeruzaleme? _____
15. Po akom čase našli Mária s Jozefom Ježiša? _____

Poznáme zmysel Vianoc?

Nikdy som veľmi nebola vianočný typ. Premýšľanie mesiac dopredu o tom, čo komu dám, čo kedy upracem, čo kedy vyzdobím. A najviac som nemala rada ten ošial' týždeň pred štedrým dňom, keď sa v obchode už ani neotočíte.

Tento rok je pre mňa iný. Už od začiatku decembra sa teším. Na sneh. Na to ako obdarujem mojich blízkych. Na vianočnú atmosféru. Pripravujem, premýšľam, vyrábam a len sa tak teším.

No potom som sa jedného dňa zamyslela. Všetko čo robím, znie veľmi pekne, ale nie je to troška málo na Vianoce? Nemalo by to byť pre mňa, ako kresťanku, o niečom viac?

Pán Ježiš sa narodil. Neviem, nakoľko si všetci uvedomujeme tú silu. Neprišiel ako dokonalý, dospelý a so všetkými Božskými atribútmi. Prišiel celkom závislý na Márii. Učil sa chodiť a rozprávať. Vzdal sa všetkého čo mal. Celú svoju moc nechal kvôli nám. Žil medzi ľuďmi. Rovnako smrteľný ako my. Rovnako zraniteľný. Rovnako krehký. Ale predsa bez viny, predsa svätý.

Je to veľký Boží zázrak. Najväčšia milosť darovaná mne i tebe. Na spasenie. Pán Boh je milujúci veľkorysý Otec, ktorý nám (mne! tebe!) aj tieto Vianoce chce pripomenúť svoju nekonečnú nekonečiacu lásku. To je fakt, ktorý si chcem pripomínať. Na Vianoce. Celý rok. A napokon celý život.

Vďaka Bohu.

Julka Gallová

Rozhovor s Emiliou Mihočovou, šéfredaktorkou časopisu Evanjelický Východ

Ste šéfredaktorkou časopisu Evanjelický východ. Môžete našim čitateľom priblížiť, ako ste sa k takejto práci dostali?

Oslovil ma biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol – po svojom zvoľení do úradu biskupa pred šiestimi rokmi mal niekoľko plánov, ktoré chcel realizovať. Jedným z nich bolo aj obnovenie vydávania mesačníka eVýchod.

Profesne k tejto práci máte blízko. Máte mimo teológie vyštudovanú ešte inú fakultu?

Popri teológii som študovala na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave na Katedre masmediálnej komunikácie, konkrétne v odbore marketingová komunikácia, ktorého súčasťou bolo aj štúdium žurnalistiky.

Časopis Evanjelický východ vychádza s pár prestávkami už niekoľko desaťročí. Aká je v skutočnosti história jeho vydávania?

Vydávať sa začal pred 80 rokmi, je teda len o čosi málo mladší ako Posol. Jeho vydávanie bolo prerušené počas k o m u n i z m u z ideologických dôvodov, a po revolúcii zase z ekonomických.

Svojím obsahom je Východ úplne iný ako Evanjelický posol. Akých čitateľov chcete osloviť?

Keďže vydavateľom eVýchodu je Východný dištrikt, v prvom rade sú našou „cieľovou skupinou“ evanjelici, a nielen tí, ktorí regionálne spadajú pod tento dištrikt. Teším sa, že medzi jeho predplatiteľmi sú i ľudia z iných cirkví, záleží mi na tom, aby mal ekumenický rozmer. Osloviť chceme aj hľadajúcich – časopis má cirkvi poslúžiť ako jedna z foriem misijnej stratégie.

Kto sa stará o príspevky do rubriek, ako vzniká dizajn a kto zabezpečuje všetky tie priliehavé fotky?

Témy vyberám zvyčajne ja a následne oslovujem autorov. Grafikom je Daniel Jurčo, ktorý momentálne študuje dizajn

v Južnej Kórei. Vďaka internetu nám spolupráca aj za týchto podmienok funguje bez problémov. Fotky máme od našich pôvodných autorov, kryté autorskými právami.

Získal si Evanjelický východ čitateľov aj v západnom dištrikte?

Áno, na mnohých miestach, napr. vo Zvolene, Leviciach, Nitre, Novom Meste nad Váhom, v Bratislave... Trochu nás brzdi názov časopisu – mnohí ho vnímajú „regionálne“, a nie existenciálne – teda v zmysle východiska, exitu. Verím, že časom sa to podarí prelomiť, a to aj vďaka témam, ktoré sú celoplošné.

S akými problémami aktuálne zápasíte pri vydávaní Evanjelického východu?

Spočiatku bol kľúčovým finančný problém – rozbehnúť časopis na „zelenej lúke“, v dobe ekonomickej krízy nebolo ľahké. No presbyterstvo Východného dištriktu tomuto projektu dalo zelenú a verilo, že bude úspešný. Po troch rokoch – vďaka sponzorom a milodarom ľudí, ktorým Pán Boh položil toto dielo na srdce – pracujeme s vyrovnaným rozpočtom. Uvidíme, ako nám karty zamieša navýšenie poštovného o 2 000 € ročne. Napriek tomu sme nezvyšovali cenu časopisu.

Určite prichádzajú aj nejaké zaujímavé ohlasy. Ktoré vás tak najviac potešia?

Pozitívne, samozrejme ☺. Ale tie kritické (ak sú konštruktívne a adekvátne) nás

zase posúvajú ďalej.

S manželom ste niekoľko rokov pôsobili v cirkevnom zbere. Nechýba vám teraz takáto klasická farárska služba?

Spočiatku bolo ťažké zvyknúť si na úplne iný typ služby, ktorý je viac o kancelárskej práci ako o osobných vzťahoch s ľuďmi. No máme tú milosť, že sme si s manželom a deťmi našli duchovné zázemie v rámci prešovského cirkevného zboru, najmä v spoločenstve rodín.

Ďakujeme za odpovede a čas pri tom strávený.

V mene redakcie Jaro Petro.

Rozpis služieb Božích

22.12.2013	4. adventná	8:30	Obišovce	VP – bez bohoslužieb
		9:30	Obišovce	det'ské služby Božie
24.12.2013	Štedrý večer	17:00	Obišovce	deti, dorast
25.12.2013	1. slávnosť vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	spevokol
		11:00	Kysak	
		11:00	Trebejov	
26.12.2013	2. slávnosť vianočná Pamiatka mučeníka Štefana	8:00	Lemešany	
		8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Kysak	spevokol, dorast
29.12.2013	Nedeľa po Vianociach	8:00	Trebejov	Iz 63,7-8.15-16; G 4,1-6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
31.12.2013	Silvester	18:00	Obišovce	
		21:00	Obišovce – zbor. miestnosť	
1.1.2014	Nový rok	9:30	Obišovce	
5.1.2014	Nedeľa po Novom roku	8:00	Kysak	1M 11,1-9; 1Pt 4,12-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
6.1.2014	Zjavenie Krista Pána mudrcom	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
12.1.2014	1. po Zjavení	8:00	Trebejov	Joz 3,5-11.17; R 12,1-5
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
19.1.2014	2. po Zjavení	8:00	Kysak	2M 33,17-23; R 12,9-16
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
20.-24. 1.14	Týždeň za jednotu kresťanov		spolu so zborní Budimír, Opiná	miesta a čas spresníme
26.1.2014	3. po Zjavení	8:00	Drienovská Nová Ves	Am 3,1-8; R 12,17-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
2.2.2014	4. po Zjavení Predstavenie Krista Pána	8:00	Trebejov	Mal 3,1-4; F 3,20 - 4,1
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	
9.2.2014	5. po Zjavení	8:00	Lemešany	
		9:30	Obišovce	Výročný zborový konvent
16.2.2014	Nedeľa Deviatnik	8:00	Kysak	Jer 9,22-23; 1K 9,24-27
		9:30	Obišovce	mládežnícke služby Božie
		11:00	Trebejov	
23.2.2014	Nedeľa po Deviatniku	8:00	Drienovská Nová Ves	Jon 3,1-10; 2K 12,1-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
2.3.2014	Predpôstna	8:00	Suchá Dolina	Am 5,4-13; 1K 13,1-13
		9:30	Obišovce	+ posedenie pri káve
		14:00	Kysak	Misijné poobedie
9.3.2014	1. pôstna	8:00	Trebejov	1M 3,1-7.14-19
		9:30	Obišovce	ofera pre generálnu podporoveň
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
16.3.2014	2. pôstna	8:00	Kysak	Iz 5,1-7; 1Tes 4,1-7
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
23.3.2014	3. pôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 21,7-13; Ef 5,1-9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
30.3.2014	4. pôstna	8:00	Trebejov	Iz 54,7-10; R 5,1-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
6.4.2014	5. pôstna (Smrtná)	8:00	Kysak	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Trebejov	Pašie + VP
		14:00	Suchá Dolina	Pašie + VP
13.4.2014	6. pôstna (Kvetná)	8:00	Drienovská Nová Ves	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie + VP
		11:00	Kysak	Pašie
		14:00	Lemešany	Pašie + VP